

Horváthné Éva: A TIZENKÉT APOSTOL

Bor Ferenc: A SZÖVETSÉG EREJE

KSZE Ságvár, 2023. 02. 04. előben elhangzott tanításának nyers szövege

Köszönjük, drága Úr Jézus, hogy Te adsz reményt az életben nekünk. Köszönjük, hogy Te vagy mellettünk, Te vagy bennünk, Te vagy fölöttünk. Te vagy minden oldalról velünk. Köszönjük, hogy egységben lehetünk Veled. Köszönjük, hogy egyre jobban megismerhetünk Téged, és rajtad keresztül az Atyát. Hálát adunk Neked a Te Igédért, mert abban van az élet, és abból tudjuk meg az életünkre vonatkozó dolgokat is, Jézus nevében. A jó dolgokat, hogy mit kell cselekednünk az életben. Hálát adunk Neked a megváltásért. Köszönjük az Úr Jézus életét, hogy Ő feláldozta az életét értünk. Köszönjük, hogy örök életet kaptunk. Az Ő drága szent vére megmosott minket, minden napon tisztán tart bennünket. Minden bűntől és minden kárhóztatástól távol tart bennünket, a Jézus nevében. Köszönjük menyei Atyám, hogy csak Hozzád kiáltunk, és azt mondjuk, hogy bocsáss meg nekünk, Uram, ha valamit elvettünk a továbbiakban. Köszönjük, mert már megbocsátottál mindent nekünk. De ha elvettünk valamit, akkor bocsánatot kérünk Tőled is, és attól is, akit megbántottunk, Uram! Jézus nevében hálát adunk Neked a gyógyulásokért, a szabadulásokért. A Jézus nevében köszönjük, hogy a mi testünk a Szent Szellem temploma. A Szent Szellem temploma tiszta, és köszönjük, hogy egészséges. Köszönjük, hogy minden jó dolog a testünkben van, és minden sejtünk teljesen normálisan működik, a Jézus nevében, ahogy megteremtetted, Atyám. Köszönjük Neked a bőséget, amit ránk árasztottál. Csak Tőled származnak a jó dolgok, és minden jó adomány fentről származik, mennyei Atyám, Tetőled. Mi bőségben élünk, az Ige bőségében, és anyagi javakban, és minden jóban, mert Rád tekintünk, drága Jézus. Bármilyen akadály, bármilyen korlát, bármilyen rossz dolog jön felénk, mindig Terád tekintünk, mert Te mindig kimentesz minden rossz bajból. A Jézus nevében hálát adunk, hogy hitben járunk, és nem látásban, és kitarunk mindenben. A hitünket erősítjük, növeljük, a Jézus nevében. Köszönjük a kijelentéseket, megértéseket a mai napon is, ami az Igéből jön. Köszönjük, hogy a Szent Szellem fogja vezetni a mai alkalmat, ráhagyatkozunk, és átadjuk neki a mai alkalmat teljes mértékben. Köszönjük menyei Atyám az itt jelenlevő drága testvéreimet, a Te drága szentjeidet, a drága gyermekeidet. Köszönjük az Ő szívüket, az ideszánásukat, hogy ideszánták az idejüket a mai napon, és nem a világi dolgokat gyakorolják az életükben, hanem amit Te tanítasz nekünk, Uram. Köszönjük az életüket! Köszönjük a családjukat! Az egész rokonságukat megáldom, Uram, a Jézus nevében. Köszönöm azokat is, akik nincsenek itt. Gyógyulást szólítunk az életükre, szabadulást, helyreállítást. Köszönjük azokat a drága embereket, testvéreket, akik az Úrban vannak, meg azokat is, akik még nincsenek, és hallgatják a tanításainkat az interneten. Köszönjük, hogy megnyitják a szívüket, és a jézusi úton járnak. Köszönjük, hogy a mai napon nyitott szívek vannak, halló fülek, látó szemek. Köszönjük, hogy megértést, kijelentést kapnak az Igéből. A Jézus nevében, áldunk, dicsérünk, magasztalunk, menyei Atyám. Az Úr Jézus szent nevében. Ámen!

Köszöntelek benneteket a mai napon, és nagyon örülök, hogy mindannyian el tudtatok jönni, és hogy a szívetekben van az, hogy hallgassátok az Úr Jézus üzenetét. A mai napra is van üzenete. A mai napon egy olyan témát hozott elém az Úr, amiről tudni kell az embereknek. Bizonyára hallottatok már róla, tudni kell ezekről a dolgokról, hogy ne legyünk megtévesztve a világban. Mert a világban vannak üldöztetések, a keresztényeket üldözik. Ahogy Jézust üldözték, ugyanúgy minket is fognak üldözni az Evangéliumért, az Isten Igéje miatt. Tehát hogyha ezt a hitet valljuk, hogy jézusi úton járunk. A világban vannak olyan emberek, akik nincsenek újjászületve, vagy valamilyen vallásos felekezetbe járnak. Ugye tudjuk, hogy ebből nagyon sok van, nem is tudom, milyen vallások vannak. Ők azt gondolják, hogy jó úton járnak, ők is a hitet gyakorolják valamilyen szinten, de tudnunk kell azt, hogy az élő hitet kell gyakorolni. Ez nagyon fontos, hogy az élő Jézust kövessük. Mindig megkérdezik tőlem – mert tudják, hogy Bibliaiskolába járok, tudják, hogy pásztorként szolgálok, bibliaórákat tartok –, megkérdezik, hogy milyen vallási közösséghez tartozok, illetve hova tartozok. Én meg mindig azt mondom nekik, hogy én Jézushoz tartozom. Mert a Bibliában nem találunk olyat, hogy én most a katolikus egyházhoz kell tartozzak, vagy a református egyházhoz kell tartoznom, vagy akármelyik felekezethez tartozzak. Én Jézus Krisztushoz tartozom! Természetesen vannak gyülekezetek, ahova eljárunk, dicsérjük az Urat.

Kell, hogy neve legyen egy gyülekezetnek, de nem azt valljuk, hogy hiszek a Krisztus Szeretete Egyházban, hanem azt valljuk, hogy hiszek Jézus Krisztusban. Mert Ő az én Megmentőm, és Ő az életemnek az Ura. Arra is gondolni kell, hogy sajnos, a vallásban nem tanítják az újszövetségi tanokat, amiben most élünk. Vagyis nem úgy tanítják, ahogy kellene, mert beszélnek róla, az evangéliumokból tanítanak, de az ószövetségi szokásokat, az ószövetségi hagyományokat, szertartásokat gyakorolják még ma is. Pedig az már nem él. El is fogom mondani, hogy miért. Alá fogom támasztani Igével, mert Isten Igéje a bizonyíték arra, amiről beszélünk, és én mindig szeretem azt bebizonyítani, amiről beszélek. Azon is el szoktak gondolkodni, és azt mondják, hogy ő csak egy óvodában dolgozik, ő egy dajka, hát mit képzelsz, hogy ő pásztoroként szolgál? Vagy mi az, hogy ő hirdeti az Evangéliumot? De engem Isten kent fel! Isten embere, egy apostol kent fel erre a hívásra. Ugyanúgy, ahogy nekem megjelentette a Szent Szellem, a pásztoromnak is megmutatta, hogy erre az útra hívott el engem az Úr Jézus. Már érintve mondtam a múlt alkalommal az öt szolgálatot, de a mai alkalommal is el fogom mondani. Tehát ez csak egy kis bevezető volt, de erre még visszatérünk, de igazából a tizenkét tanítványról szeretnék beszélni a mai napon. Arról, hogy Jézus hogyan hívta el őket, és kik voltak ezek a tanítványok. Lássuk tisztán, hogy igenis jó úton járunk, nem szektákba járunk, mert azt is szokták mondani, hogy szektákba járunk, ördögűzést, megsátánista dolgokat teszünk. Persze ez nem igaz! Ezért nagyon félve jönnek el a gyülekezetekbe az emberek, de aki egyszer megtapasztalja, hogy mi folyik itt, akkor nem fog mondani butaságokat, és jól érzi magát, hiszem. Jézus Krisztusunk egyetlen apostolt sem választott a vallásos emberek közül. Tehát egyetlen tanítványát sem a vallásos emberek közül választotta. Visszatérve még annyit mondom, hogy csak azt fogadják el, aki teológiai iskolába járt. A mai világban csak azt fogadják el az emberek. Jézus sem teológiát tanított, és nem is azt tanult. Majd látni fogjuk az Igéből, hogy kiket hívott el Jézus. Tehát Jézus egyetlen apostolt sem választott a vallásos emberek közül. A Lukács evangélium 6-hoz lapozzunk.

Lukács 6,12–13.

12. És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el.

Ez Jézusról szól.

13. És mikor megvirrada, előszólitá az Ő tanítványait és kiválaszta azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezé;

Ámen! Itt van, hogy Jézus egy éjszakát imádkozott azért, és Istent kérdezte meg, az Urat. Nem a szomszédot, nem a barátját, nem a haverokat, hanem Istent kérdezte meg arról, hogy mit tegyen a szolgálatával, kiket hívjon el maga mellé. Mi is meg tudjuk kérdezni a mennyei Atyát, hogy mutassa meg a dolgokat, és segítsen a döntésekben. Tehát egy éjszakát imádkozott, és reggelre megadta az Úr a választ Jézusnak. Kiválasztotta a tizenkét apostolt, amelyeknek a neveit a Máté evangéliumból olvasom el

Máté 10,2–4.

2. A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére;

3. Fülöp és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak;

4. Simon a kananita, és Júdás, az iskarioti, aki el is árulta Őt.

A tizenkét tanítványnak a neveit még egyszer elmondom. Tehát volt Péter, András, Jakab a Zebedeus fia, a másik Jakab az Alfeus fia. Tehát két különböző Jakabról beszélünk. Aztán volt János, Fülöp, Bertalan, Tamás, Máté, Taddeus, Simon és Júdás. Ez az iskarioti Júdás, mert itt is két Júdásról beszélünk, csak a másik Taddeus is, tehát több neve van. Ő tehát kiválasztotta a tizenkét tanítványt. Nézzük meg, hogy kinek mi volt a foglalkozása. Nem mindegyikről van tudomásunk, hogy mi volt a foglalkozása. Akikről tudom, azt most megnézzük az Igében. A Máté 4-ben találjuk, amikor Jézus az első tanítványait elhívta.

Máté 4,18–22.

18. Mikor pedig a galileai tenger mellett járt Jézus, láta két testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és András, az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok voltak

19. És monda nékik: Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teslek benneteket.

20. Azok pedig azonnal otthagytván a hálókat, követték Őt.

21. És onnan tovább menve, látta más két testvért, Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost, annak testvérét, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeuossal a hálóikat kötöztetik vala; és hívta őket.

22. Azok pedig azonnal otthagván a hajót és atyjukat, követték Őt.

Tehát itt láthatjuk, hogy Péter, András, Jakab és János halászok voltak. Ez volt a szakmájuk, halászok voltak. A Máté evangéliumban, ha megnézzük a 9-ik fejezetben, Lévit, vagyis Mátét hívja el, aki vámszedő volt.

Máté 9,9.

9. És mikor Jézus onnét tovább méne, látta egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté volt a neve, és monda neki: Kövess engem! És az felkelvén, követé Őt.

Ámen! Tehát itt látjuk, hogy Máté apostol vámszedő volt. Neki a vámszedés volt a szakmája. Ő is követte Jézust. A többről most itt nem tudok, de néhányuk már otthagyta a foglalkozását, hogy csak Jézus tanítványa legyen. Tehát csak Jézust szolgálja, csak vele legyen. Mind a tizenkét apostol egyszerű, hétköznapi, munkásember volt. Nem a vallásos emberek közül valók voltak, hanem egy egyszerű paraszt, mint amilyen parasztlány vagyok én. Engem is elhívott Jézus, mint ahogy mindannyiunkat. A végén majd fogok erről beszélni, hogy mindannyiunkat elhívta Jézus. Jézus nem azért választotta őket, mert nem szerette a vallásos embereket, hiszen Ő minden embert szeretett, hanem azért, mert a vallási rendszerek tagjai nem hittek benne. Tehát ezek a vallási vezetők, meg akik ezeket követték, nem hittek benne. Ők annyira bekorlátozták magukat a saját törvényrendszerükkel, hogy elutasították azt, hogy Jézussal közösséget vállaljanak. Nem akartak közösséget vállalni Vele. Tudjuk azt, hogy Jézust mindig meg akarták fogni valamivel. El akarták kapni, meg akarták ölni Jézust, és lenézték. Úgy tekintettek rá a szülővárosában, mint egy egyszerű ácsnak a fiára, és nem úgy, mint a mennyei Atyának a Fiára. Nem Isten Fiaként tekintettek rá, hanem mint egy ácsmester fiára, úgy néztek rá. Elolvassuk itt a Márk 6-ban. Azt kérdezik egymástól az emberek:

Márk 6,3. 5–6.

3. Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsefnek, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az Ő nőtestvérei is? És megbotránkoztak Őbenne.

Tehát megbotránkoztak azon, hogy azt hitték, hogy Jézus nagyra tartja magát. De nem! Jézus azért ment a saját városába is, hogy szabadulásokat hozzon, gyógyulásokat hozzon, természetfeletti módon. A hitük által elfogadják azt, hogy Jézus – mondjuk - a kezét a betegre teszi, és az meggyógyul. De nem fogadták el, sajnós.

5. Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyíta meg, rájuk vetvén kezeit

6. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván.

Tehát a vallásos embereknek a legnagyobb hibája az, hogy saját magukban hisznek, és az ő saját cselekedeteikben bíznak. Nem Jézusban hisznek, nem tekintenek rá, hanem azt mondják, hogy majd én, mert én vagyok a valaki, én megcsinálom a szertartásokat, én betartom a törvényt, mondják. De nem tudják betartani a törvényt, mert mindig hibáznak. Egyedül Jézus volt büntelen, csak Ő tudta betartani a törvényt. Tehát ők tévesen azt gondolják magukról, hogy Isten azért fogadja el őket, mert ők okosnak, nagy tudásúnak tartják magukat, és különleges képességűnek képzelik magukat. De Pál apostol ezzel ellentétben elmondja nekünk az 1Korinthus 1-ben, hogy kit választott ki Jézus.

1Korinthus 1,27–29. Egyszerű fordítás

27. Mert Isten azokat választotta, akiket ez a világ bolondoknak tart, hogy ezáltal megszégyenítse a bölceket. Azokat választotta, akiket a világ gyengének tekint, hogy megszégyenítse azokat, akiket erősnek tartanak.

28. Azokat választotta, akiket a világ megvet és semmibe vesz, hogy semmivé tegye azokat, akiket a világ sokra tart.

29. Mindezt Isten azért tette, hogy előtte senki ne dicsekedhessen!

Tehát azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében bolondok. Tehát minket bolondnak látnak, bolondnak tartanak, bolondnak néznek, sokan. De benne van a dicséretben, hogy az sem érdekel, ha bolondnak néznek majd. Mi megyünk tovább ezen az úton. Azokat választotta, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölceket. Igazából megszégyenítsük a vallási vezetőket, mert mi a jézusi úton járunk, és a Szent Szellem bennünk van. Ők meg nem hirdetik,

hogy a Szent Szellemet fogadjuk be. Mondják, hogy üdvözüljünk, de nem magyarázzák el, hogy Jézust be kell fogadni, és hogyan. Tehát, hogy megszegyenyítsük a bölcseket. Ők azt hiszik, hogy ők mindent jól tudnak, hogy mindent úgy tudnak hirdetni, ahogy kell, de mivel a Szent Szellemről se beszélnek, az 1Korinthus 12-es fejezetét kihagyják Isten Igéjéből, nem beszélnek róla. A Szent Szellem ajándékairól és nagyon sok mindenről nem tanítanak. A Hiszekegy imáját mondjuk mi is el Pál apostol szerint. Hogy hiszek Jézusban, tudom, hogy Ő meghalt érttem, és feltámadt. Hol halljátok azt, hogy mi hiszünk a Krisztus Szeretete Egyházban? De ott azt mondják a Hiszekegynél, hogy hisszük az Egyházat. Hát nem azt hiszem, én az Írást hiszem, a Bibliát hiszem. Nincs velük semmi bajom, szeretem őket is, mert Isten teremtményei, Isten gyermekei már nagyon sokan. Dicsőség az Úrnak, hogy nagyon sokan újjászülettek. Kell is járni a templomba, aki szeretne, mert ott is az Igét hirdetik, csak nem mindegy, hogy hogyan és mit tudunk meg. Tehát nehogy valaki félreértse, mert őket is szeretem, és beszélgetek is velük, és el is fogadják sokan. Azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében erőtlének, hogy megszegyenyítse az erőseket. Azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek. Akiket lenéznek, azt emeli fel Isten, azt választja ki, hogy semmikké tegye a valamiket. Ez jellemezte a tizenkét tanítványt. Ámen! Tehát azok az emberek, akik saját gyengeségeiket, képességeiket, korlátaikat felismerik, hogy milyenek, azok sokkal jobban ragaszkodnak Istenhez. Ha meg tudunk alázkodni, akkor sokkal jobban ragaszkodunk az Istenhez, mint aki azt mondja, hogy én vagyok a Jani, nekem van pénzem, és megvásárolom az egész Ságvárt. Így szoktak beszélni? Így. Ez csak egy példa. Próbálok egyszerűen elemezni amiről beszélek, mert ez így van, sajnos. Tehát az egyszerű embereket választotta Isten. Ha ragaszkodunk Istenhez, meg tudunk alázkodni, engedelmesek tudunk lenni, akkor Isten tetszésére fogunk lenni. Ő olyanokat keres, akik elismerik, hogy nála nélkül, tehát Isten nélkül semmik vagyunk. Ő olyanokat keres, mert őket tudja használni az Ő akaratának a beteljesítésére. Mit akar Isten? Azt akarja, hogy egészségben légy, azt akarja, hogy bőségben légy, azt akarja, hogy isteni szeretetben élj, azt akarja, hogy minden jó legyen az életben, minden nap. Ezért adta az Igét, és minden Ige egy imádság. Nagyon sok imádság van az Újszövetségben is. Most térnék rá arra, hogy az Újszövetségben öt szolgálati elhívás létezik. Nézzük meg:

Efézus 4,11.

11. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul:

Ámen! Ide le van írva, hogy most, az új szövetségben, ahol élünk, itt apostolok vannak, próféták vannak, evangélisták, pásztorok és tanítók. Itt, az új szövetségben ez az öt szolgálat létezik. De visszatekintve, az ószövetségben a királyokat, papokat és a prófétákat használta Isten, ami Jézus halálával megszűnt. Próféták most is vannak, de a papi szolgálat ott megszűnt az ószövetségben, amikor Jézus keresztre ment. Onnantól kezdve ez az öt szolgálat létezik, apostol, próféta, evangélista, pásztor és tanító. Tehát papi szolgálat elvileg nincs az Újszövetségben, de gyakorolják. Sajnos a vallásban még az ószövetségi rendszert használják. Jézusnál viszont mind az öt szolgálati ajándék működött, amit most felolvastam. Mielőtt Jézus eltávozott a földről, biztosította a földi szolgálatainak a folytatását. Kiválasztotta a tizenkét tanítványát, példázatokban tanította őket, akármerre jártak, mindig tanította őket, folyamatosan. Egy felkészítési idő volt, amíg itt a földön járt Jézus. A tanítványokat felkészítette, hogy ha majd Ő elmegy, akkor hogyan menjenek tovább ezen az úton. Mielőtt felemeltetett, mielőtt elhagyta ezt a földi életet, a földi utat, megáldotta a tanítványokat, amit a Lukács evangélium 24-ik fejezetében olvassunk el. Ez az utolsó fejezet itt a Lukács Evangéliumban, a vége. Itt olvassuk, hogy mit csinált a tanítványokkal.

Lukács 24,49–50.

49. És ímé, én elküldöm titeket az én Atyámnak ígérété; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztatok mennyei erővel.

50. Kivitte pedig őket Betániáig; és felemelvén az Ő kezeit, megáldá őket.

Utána Jézus felvitetett a mennybe. Sőt amíg áldotta őket, tőlük elszakadván fölvitetett a mennybe. Ámen! Ez csodálatos. A vallásban tévesen azt tanítják és azt állítják, hogy az apostolok kihalásával megszűntek a csodák is. Tehát, hogy megszűntek a természetfeletti gyógyulások, megszűntek a szabadulások, és a többi. De ez nem így van. A Márk evangélium utolsó fejezetéhez lapozzunk ott bebizonyítja ez a néhány igesor, hogy az Evangélium és a csodák kora még ma is tart.

Márk 16,15–18.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözüli; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Amen! Ezt képzeljétek el, hogy mindannyiunkról szól, akik újjá vannak születve, és hitben járnak. Imádkoznak valakiért, és ráteszik a kezüket másokra, akkor meg fognak gyógyulni. Ha hitben van az is, akiért imádkozunk, és te is, aki imádkozol a másikért, akkor megtörténnek a természetfölötti csodák ma is. A 17-es vers írja: az bizonyítja be, hogy azokat, akik hisznek, ilyen jelek követik. Tehát akik hisznek, az minden egyes újjászületett hívőre vonatkozik. Menjenek el hirdetni az Igét, imádkozzanak a bajban levőkért, a betegekért. Ezt a munkát odaadó szívvel, teljes hittel, isteni szeretettel és kitartással kell végezni. Azért élünk, hogy másoknak szolgáljunk, hogy másokon segítsünk, hogy másokat támogassunk, minden téren. Üdvösségre vezessük őket, a jézusi útra tereljük őket. Nagyon sokszor, amikor az anyagiakról beszélünk, az Úr többször felhossa nekem, hogy itt az ideje, hogy kell róla beszélni. Nem azért, mert valami anyagi problémám lenne, és szükségem van másnak a pénzére. Hanem azért, mert azt írja az Ige, hogy ha te adsz, akkor néked is adatik, méghozzá bőségesen, megnyomottat, szíinig teltet, még azon felül is, hogy elképzelnénk vagy elgondolnánk. De ahhoz neked kell előbb adni. Azt írja az Ige, hogy neked kell az első lépést megtenni, és az emberek fognak az öledbe adni, mert embereken keresztül tud az Úr megáldani. Ez is működik, higgyétek el, csak ehhez is arra a hitszintre kell eljutni, hogy ebben higgyünk, és ezt meg tudjuk cselekedni, és működtessük az életünkben. Tudnunk kell azt, hogy Jézust is üldözték. Amikor mi rálépünk erre az útra az Ő nevéért üldözni fognak, az Evangéliumért üldözni fognak, üldöztetésünk lesz. Dicsőség az Úrnak, hogy mi kitartással, teljes hittel tovább megyünk, és befogjuk a fülünket, amikor támadás ér bennünket, mert az ellenség le van győzve. A drága Jézus legyőzte az ellenséget, és Ővele együtt legyőztük mi is. Ehhez, hogy üldöztetés ér minket, olvasok két Igét.

János 15,20.

20. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolgálta az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd.

Jézus ebben az Igében figyelmeztet, hogy üldözni fognak bennünket. De nagyon sokan elfogadják tőlünk azt, hogy Jézus ma is él, gyógyít, és bennünk él, és be tudja fogadni, hogy örök élete legyen. Ne a pokolba menjen a kárhozatra, hanem a mennybe kerüljön. Akkor fognak ők is hallgatni ránk.

1Thessalonika 2,15.

15. Akik megölték az Úr Jézust is, és a saját prófétáikat, és minket is üldöznek, és az Istennek nem tetszenek, és minden embernek ellenségei;

Leírja az Ige, hogy igen, üldözni fognak bennünket, de mi kitartóan tovább megyünk, és megállunk az Igén, a Jézus nevében. Köszönöm, hogy meghallgattatok. Bor Ferenc tanítását fogjátok tovább hallgatni, a bibliai szövetségekről.

Bor Ferenc:

Szeretettel köszöntelek benneteket én is. Néhány gondolatot szeretnék a pásztor üzenetéhez hozzáfűzni, mert a Bibliám tele van megjegyzésekkel. A Márk evangélium végén, amikor a nagy küldetést olvassuk.

Márk 16,15. 17.

15. Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

Az újjászületett hívőket ilyen jelek követik, ördögöket űznek, vagyis magyarul: imádkoznak a betegekért. Ehhez az Igéhez azt írtam ide be valamikor, hogy „Jézus arról biztosítja a hívőket, hogy a kezük nyomán megnyilvánul Isten ereje. Amikor kézzel imádkozunk valakiért, akkor gyakorlatilag kézzel Jézus cselekedeteit végezzük.” Mert Jézus is, több esetben olvassuk az

Írásban, hogy amikor betegekért imádkozott, akkor úgy olvassuk a régi szövegben, hogy kezét veté rájuk. Ez a kézzel való imádság gyakorlatilag. Nekem is eszembe jutott egy régi emlék, még amikor templomba járó voltam. Minden mise végén azt hallottam, hogy törekedjétek az üdvösségre, és ismerjétek meg az Úr szent titkait. Fölmerült bennem egy nagy kérdőjel: Hogyan? Hát azt miért nem mondja, hogy hogyan? Tehát egy üresség maradt utána bennem. De amikor 1996-ban Siófokon Sanders pásztor evangelizációs alkalmán részt vettem, onnantól kezdve úgy éreztem, hogy otthon vagyok. Isten elvezetett az „ott helyre”. Az ott hely azt jelenti, hogy az Isten által kijelölt hely. Tényleg otthon érzem magam, de nem csak én vagyok ezzel így, azt hiszem, mindannyian. Otthon vagyok, ez egy nagyon jó érzés. Amikor valaki hosszú napokig, egy hétig nincs otthon, mert valahol máshol van, külföldön van, és amikor hazajön, érzi, hogy milyen jó otthon lenni.

Folytatnám a múlt alkalommal abbahagyott üzenetet, a mai tanításnak azt a címet adtam: *A szövetség ereje.*

1. A szövetség képei

A szövetségben szereplő különböző személyek életébe szeretnék egy rövid bepillantást adni nektek. A Biblia több képet nyújt a számunkra a szövetségekre vonatkozóan, amelyeket az Írás a kapcsolatokon keresztül mutat be.

Az egyik ilyen kép a házasság szövetsége, ami egy külön tanítás lesz majd.

a./ *Ruth*: Ruth a megváltás, a szövetséghez való jog képét mutatja be.

Naomit katasztrófa érte, megözvegyült, aztán elveszítette két fiát, és abban az időben férfi támasz nélkül egy nő, nem nagyon tudott létezni. A tragédia idején, nem veszítette el bizalmát Istenben. Velünk is ugyanaz a helyzet, hogyha ér egy tragédia. Vagy bízunk továbbra is Istenben még jobban, vagy elfordulunk Tőle. Lesz egy gyönyörű bizonyosság az Örömhíradóban – mert már készül –, ott is egy anyuka elveszítette a 10 éves fiát, és nem elfordult Istentől, hanem Istenhez fordult - majd fogjátok olvasni, márciusban.

Fontosak a naponta kimondott szavaink, mert azok vagy építenek, vagy rombolnak bennünket. Ha áldásokat szólsz, az jó irányba fogja az életedet terelni.

Van egy Boáz nevű személy a Ruth könyvében, aki Ruth anyósának, Naominak a rokona, akinek volt megváltási joga Naomi földjéhez. Tehát Naomi az anyós, Ruth pedig a meny. Ugyanis abban az időben, ha valaki el akart adni egy földet, akkor neki volt úgymond, egy elővásárlási joga, mint legközelebbi rokonnak. Naominak ahhoz, hogy megélhessen, el kellett adni a földjét. Ez egy hosszú történet, így kerül képbe Boáz, mint Jézus előképe, mert Jézus a mi Megváltónk. Boáz pedig Naomitól vásárolta meg a földet, igazából megváltotta, és megélhetést biztosított a számára. A megváltásban ott van a gondoskodás, a védelem, a nyugalom, mindez a Megváltóban, Naomi esetében Boáz volt, aki megváltotta azt a földterületet, azt a szántóföldet, a mi esetünkben pedig az Úr Jézus. A Ruth könyvből felolvasok pár Igét, a 2. fejezet 1-es verse:

Ruth 2,1.

1. Vala pedig Naominak egy rokona az ő férje után, előkelő derék ember Elimélek nemzetiségéből; neve Boáz.

Aztán folytatom a 3. fejezet 9-es versével:

Ruth 3,9. 12–13.

9. És monda: Kicsoda vagy te? És az monda: Én Ruth vagyok, a te szolgálód; terjesszed ki hát takaródat a te szolgálodra, mert te vagy a legközelebbi rokon.

Ez a takaró azt jelenti, hogy védelmet igényelt. Tehát itt fizikailag Ruth Boáztól várta a védelmet. Következik a 12-es, 13-as vers. Érdemes elolvasni az egész történetet, 12-es, 13-as versek:

12. És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is.

13. Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az Úr! Feküdj itt reggelig.

Ez a „feküdj itt” a takaró alatt, a védelmet jelenti.

Az ószövetségben előírás volt az elővásárlási jog, és a legközelebbi rokon élhetett vele, ha a legközelebbi rokon lemondott erről, előlépett a sorban következő rokon. Mivel a legközelebbi rokon nem akarta az asszonyt a föld mellé, ezért átadta a jogot Boáznak. Nézzük a Ruth 4. fejezet 5-ös versét! Így szól:

Ruth 4,5.

5. És monda Boáz: amely napon megveszed a szántóföldet Naomi kezéből, akkor a moábita Ruthtól, a megholtak feleségétől veszed meg, hogy nevet támassz a megholtak, az ő örökségében.

Mivel a legközelebbi rokon lemondott, ezért Boáz megvásárolta a földet, Ruth – tal együtt. Jézus pedig minket vásárolt meg, lássátok meg itt a párhuzamot is!

A szövetség segítségével megtörtént a helyreállítás. Ez gyakorlatilag kétszeres. Egyrészt Boáz helyreállította az özvegyeknek a megélhetési lehetőségét, a mi esetünkben pedig Jézus helyreállított bennünket, visszaállított abba a pozícióba, amelyből kiestünk, Ádám bűne miatt.

b./ *Hóseás*: Ez Isten örök szeretetének a szövetségét mutatja be. A Hóseás 1-ben a 2-től a 4-ig olvasom:

Hóseás 1,2–4.

2. Amikor beszélni kezde az Úr Hóseással, monda az Úr Hóseásnak: Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket; mert paráználkodván paráználkodik e föld, nem követvén az Urat.

3. Elméne tehát és elvevé Gómert, Diblajim leányát; és az teherbe esék, és fiút szüle néki.

4. És monda az Úr néki: Nevezd őt Jezeélnek, mert még egy kis idő, és megbüntetem a Jehu házát a Jezeél vére miatt, és eltörlöm Izrael házának királyságát.

Itt többször előfordul az a szó, hogy paráznaság. Van szellemi paráznaság és van fizikai paráznaság. A szellemi paráznaság az, amikor az emberek elfordulnak Istentől, és bálványokat, vagy hamis isteneket imádnak. A fizikai paráznaságot meg mindenki tudja, hogy miről szól. Meg kell értenünk, hogy miért látszik Isten vérengzőnek az ószövetségben.

Az emberiség jobbítása miatt tett mindent Isten, hogy a bűnt megállítsa, és Jézus vérvonalára tiszta maradjon. Tehát, amikor olvastok az Ószövetségben olyan történeteket, hogy Isten megparancsolta, hogy irtsák ki ezt a népet, azt a népet, az nemcsak olyan hobbiszerű volt, hanem annak megvolt a mély oka, gyökere, a miértje, mert csak így volt esély arra, hogy megszülessen a Megváltó. Tiszt vérvonalára volt szükség.

Isten Jézust ítélte meg a mi bűneinkért, ezért igazságtalan lenne, ha minket is elítélne, mert nem lehet duplán megbüntetni senkit. Ez a mai törvényben is úgy van, ha egyszer elítélnek valakit, akkor ugyanazért nem lehet még egyszer elítélni, ugyanazt az ítéletet kiszabni.

Amikor Mózes kétszer ráütött a kősziklára, ott van egy előkép, hogy Isten megdorgálta őt, hogy nem szabad kétszer megbüntetni. Mert az Jézus előképe volt, ugye? Nincs olyan, hogy kétszer megbüntessenek ugyanazért. Mert ha egyszer Jézus elhordozta a bűneinket, és nemcsak a bűneinket, hanem az ítéletet, akkor már nekünk nincs mitől tartanunk.

A Hóseásban az 1,10-zel folytatjuk. Isten szeretetét mutatja meg ez is, végül kiderül, hogy Isten szereti az embert.

Hóseás 1,10.

10. De mégis annyi lesz Izrael fiainak a száma, mint a tenger fövénye, amely meg nem mérettethetik és meg nem számláltathatik; és léssen, hogy ahol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: Élő Istennek fiai!

Es a 3. fejezet 5-ös verse:

Hóseás 3,5.

5. Azután megtérnek Izrael fiai és keresik az Urat, az ő Istenüket, és Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak az Úrhoz és az Ő jóságához az utolsó időkben.

c./ *Dávid és Jonatán*: Ez pedig a szövetség helyreállítását mutatja be.

A szövetség célja a helyreállítás. 1Sámuel 18.1-től 4-ig:

1Sámuel 18,1–4.

1. Miután pedig elvégezte a Saullal való beszélgetést, a Jonatán lelke egybeforrt Dávid lelkével, és Jonatán úgy szerette őt, mint a saját életét.

2. Saul magához vevé őt azon a napon, és nem engedé, hogy visszatérjen atyja házához.

3. És szövetséget kötének Jonatán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

4. És Jonatán leveté felső ruháját, amely rajta volt, és Dávidnak adta, sőt hadi öltözetét is, saját kardját, kezívét és övét.

Dávid és Jonatán egy lélekként kedvelték egymást, jó barátok voltak. Nem tudom más szavakkal kifejezni. A szövetségkötés része volt az is, hogy a köpenyét levetette, azaz a ruhát, fegyvert cseréltek, és mindezt Isten szent színe előtt tették, Jonatán levetette a hadi öltözetét. Ez azt jelenti, hogy Jézus levetette a dicsőségét, amikor a földre jött. Jonatán Krisztus előképe, Dávid pedig az ember előképe.

Nézzük a 2Sámuel 9,7-et! Jonatánnak volt egy mozgáskorlátozott fia, és amikor Jonatán meghalt, akkor a szövetség alapján Dávid megemlékezett róla. Fölkutatta, hogy tudjon szolgálni felé, és áldás tudjon lenni, mert a szövetségek örökre szólnak. Tehát 2Sámuel 9,7:

2Sámuel 9,7.

7. Monda néki Dávid: Ne félj; mert kétség nélkül irgalmasságot cselekszem veled Jonatánért, a te atyáért; és visszaadom néked Saulnak, a te nagyatyádnak minden majorságát, és néked mindenkor asztalomnál lesz ételed.

Ez egy nagyon nemes tett! Jonatán halála után Dávid megemlékezett a szövetségről, amit a gyerek apjával, Jonatánnal kötött. Gondoskodott Jonatán fiáról, ezzel Isten szeretetét mutatta be. Helyreállította őt hatalmában és pozíciójában. Jézus is azért jött, hogy helyreállítson minket, helyreállítsa az Atyával való kapcsolatunkat, ami, az Édenkertben megszakadt, megszűnt. Isten többet ad nekünk, mint ami az Édenkertben elveszett. Mennyei helyeken ülünk, és királyokként uralkodunk Krisztus által, a különböző helyzetek és problémák felett.

2. A szövetség tisztelete – az alcíme a frigyláda.

A frigy jelenti a házasságot és a szövetséget is. 2Kronika 6-os fejezet, 10–11-es versek. A múlt-kori tanításban szó volt arról, hogy Dávid fel akarta építeni a templomot, de Isten szólt neki, hogy nem a te időben lesz az, hanem a következő király idejében. Engedelmes volt Istennek, nem építette meg a templomot, viszont rengeteg pénzt gyűjtött, hogy Salamon ezt meg tudja építeni. Tehát 2Kronika 6-os fejezet, 10–11:

2Kronika 6,10–11.

10. És beteljesíté most az Úr az Ő beszédét, amelyet szólott; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék az Izrael királyiszékébe, amint az Úr megmondotta; és megépítem a házat az Úrnak, Izrael Istene nevében.

Ez a templomépítésről szól.

11. És abba helyeztem a ládát, amelyben az Úrnak szövetsége van, melyet szerzett az Izrael fiaival.

Salamon felépítette a templomot, a templom Isten tartózkodási helye az ószövetségben. Előtte még nem volt templom, a sátor szolgált erre a célra. Mert volt egy szent sátor, amit mindig vittek magukkal a vándorlás idején, és mindig felállították, amikor megálltak.

A frigyláda, másnéven a szövetség ládája, az Isten jelenléte, illetve Isten trónja. Ezt jelenti. Mi volt a frigylárában? Mi volt benne? A szövetség, más néven az Ige. 2Kronika 5,10:

2Kronika 5,10.

10. Nem volt egyéb a ládában, hanem csak Mózes két táblája, melyeket ő a Hóreb hegyén tett abba, amikor az Úr szövetséget kötött Izrael fiaival, mikor kijövének Egyiptomból.

Ezek a mózesi kőtáblák. Viccesen ma úgy is nevezhetjük, hogy ezek az ősi tabletek. Egy kérdést teszek fel! Mi az univerzum szellemi központja? Olyan szépen levezeti az a tanár, aki tanít erről, én röviden felvázolom. Föld, Izrael, Jeruzsálem, templom, szentély, Szentek Szentje, frigyláda, abban pedig benne a szövetség, vagyis Isten Igéje. Tehát az univerzum szellemi központja Isten Igéje.

Picit szeretném megvilágítani, hogy mi az, hogy szentély és az, hogy Szentek Szentje. A szentély az egy helyiség. Vegyük ezt a helyiséget szentélynek, és ennek az egyik sarka, ahol van a kályha, az pedig a Szentek Szentje. A Szentek Szentje az ószövetségben egy függönnyel el volt választva. Majd erre is kitérünk, ha lesz idő. Ez a kárpit akkor szakadt ketté, amikor Jézus meghalt a kereszten.

A templom felszentelésekor az ünnep csúcspontja az volt, amikor behozták a frigyládát, és a helyére tették. Ekkor Isten Igéje elfoglalta az Őt megillető helyét Isten népe között, és dicsőséggel telt meg az a hely. 2Kronika 5,5. következik:

2Kronika 5,5. 13–14.

5. És felvitték a ládát, a gyülekezet sátorát és minden szent edényeket, amelyek a sátorban voltak; felvitték azokat a papok és leviták.

13. Mert a kürtlőknek és éneklőknek volt tisztük, hogy egyenlőképp zengjenek az Úrnak dicséretére és tiszteletére. És amikor nagy fennszóval énekelnének kürtökkel, cimbalmokkal és mindenféle zengő szerszámokkal, dicsérvén az Urat, hogy Ő igen jó és az Ő irgalmassága örökkévaló; akkor a ház, az Úrnak háza megtelt köddel,

Tehát a templom megtelt Isten dicsőségével.

14. Annyira, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte be az Istennek házát.

Isten jelenléte olyan erős volt, a kenet olyan hatalmas volt, hogy nem tudtak talpon maradni. Ez a gyógyító sorban a kézrátételnél is elő szokott fordulni, mert amikor a fizikai test találkozik a természetfeletti erővel, akkor a test nem minden esetben képes ezt megfelelően kezelni.

Visszatérek az ószövetségre. Az ószövetségben a szentélyben, azon belül a Szentek Szentjében, ott volt a frigyláda, benne Isten Igéje.

Mi a helyzet az új szövetségben? Az újjászületés által mi a Szent Szellem templomává váltunk, mert amikor befogadtuk az Úr Jézust, és utána a Szent Szellemet, akkor azt mondja az Ige, hogy mi a Szent Szellem temploma vagyunk. A tested a külső rész, a templom épülete, a fizikai templom épülete, a lelked pedig, ami takarja az elmét, az értelmet, az érzelmet és az akaratot, az pedig a szentély, azon belül pedig a Szentek Szentje. Olvassuk a Zsoltárok 25,14-et:

Zsoltárok 25,14.

14. Az Úrnak titka az Őt félőkkel van, és szövetségével oktatja őket.

Isten titkait azok ismerik meg, akik Őt tisztelik, tisztelik a Vele való kapcsolatot, és Isten oktatja őket az Ő szövetségére, az Ő Igéjére. Hogyan tiszteljük Istent, és az Istennel való kapcsolatunkat? Összefoglalom három pontban.

1. Tiszteljük az Igét
2. Tiszteljük Krisztust, mint Isten Fiát
3. Tiszteljük hit által a szövetséget.

Röviden ennyit a frigyládáról.

3./ A szövetség áldása

Szerintem mindenki hallott arról, hogy Ábrahám áldásai. Ábrahám áldása a miénk.

Először is nézzük meg az 1Mózes 12-ben az 1-től 3-ig. Mielőtt Ábrahám elindult Irak területéről, Isten ígéretet tett neki. A következőt:

1Mózes 12,1–3.

1. És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.

Ez lett volna az „ott hely”, arra a földre. Tehát Isten meghatározza, hogy hol lakjunk, hova menjünk, mert ott lesz az áldásunk. A csőposta vége, az oda van irányítva, az ott helyünkre, és ha mi nem ott vagyunk, akkor nem tudjuk azokat az áldásokat elvenni, ami oda érkezik. Második vers:

2. És nagy nemzetté teslek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.

Isten megerősítette Ábrahámnak tett ígéretét az 1Mózes 22-ben a 15-től 18-ig:

1Mózes 22,15–18; 14.

15. És kiálta az Úrnak angyala Ábrahámnak másodszor is az égből.

16. És monda: Én magamra esküszöm, azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedted, és nem kedveztél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek:

17. Hogy megáldván megáldalak téged, és bőségesen megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait, és mint a fővenyt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.

18. És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedté az én beszédemnek.

Itt a történet előtte az volt, hogy Isten kérte Ábrahámot, hogy áldozza fel a fiát, Izsákot. Aztán ez mégsem történt meg. Igazából, Isten csak le akarta tesztelni Ábrahámnak a hitét és az engedelmisségét. Az 1Mózes 22,14-ben, Isten felfedi magát Ábrahámnak.

14. És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét a Gondviselés Istenéről Jehova Jirének. Azért mondják ma is: Az Úr hegyén a gondviselés.

Istennek az ószövetségben hét neve van, ez az első, a Jehova Jire, és ebben benne van az, hogy gondoskodtam a megbocsátásról, a gyógyulásról, az anyagiakról, s mindenről az életedben. Visszamegyünk az 1Mózes 17-re, a 2-től a 7-ig. Ez a rész arról szól, hogy Isten szövetséget köt a kilencvenkilenc éves Ábrámmal:

1Mózes 17,2–8. 9–11.

2. És megkötöm az én szövetségemet közöttem és teközötted: és felette igen megsokasítlak téged.

3. És orcájára borula Ábrám: az Isten pedig szóla önéki, mondván:

4. Ami engem illet, ímhol az én szövetségem teveled, hogy népek sokaságának atyjává leszel.

5. És ne neveztesék ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszek téged.

6. És felette igen megsokasítalak téged; és népekké teszek, és királyok is származnak tőled.

7. És megállapítom az én szövetségemet közöttem és közötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad.

Itt egy örök szövetségről van szó. Olvasom tovább, a 9-től 11-ig, itt pedig a szövetség jele, a körülmételés:

9. Annak felette monda Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet megőrizzed, te és a te magod teutánad az ő nemzedékei szerint.

10. Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok énközöttem és tiközöttetek, és a te utánad való magod között: minden férfi körülmételtessék nálatok.

11. És metéljétek körül a ti férfitestetek bőrének elejét, és az lesz a közöttem és közöttetek való szövetségnek jele.

Minden nap kénytelenek voltak megemlékezni a szövetségről, amikor elmentek a mosdóba. Isten így gondoskodott arról, hogy ne felejtsek el a szövetséget. Ugye, milyen érdekes?

Sokan nem tapasztalják meg Isten áldásait, és ennek két oka van: nem ismerik az Úr ígéreteit, vagy nem fogják fel az Isten által nekik adott hatalmat. Ha azonban a keresztények megértik Isten ígéreteit és elkezdik használni a szellemi hatalmukat, akkor az ígéretek birtokában járhatnak.

Az ószövetségben feltételhez volt kötött az áldás. Ha az 5Mózes 28-at elolvassátok, ott le van írva, hogy ha engedelmeskedsz, akkor mit kapsz, ha engedetlen leszel, akkor irgum-burgum. Ez a lényege az 5Mózes 28-nak. Az áldás és az átok, mert ha engedelmeskedsz, akkor áldást nyersz, ha engedetlen vagy, akkor átkot vonsz saját magadra. Nem Isten átkoz meg, hanem az ember hozta az átkot saját magára. Ez volt az ószövetség.

Az új szövetségben a szövetség ígéretei hozzánk tartoznak. Két helyen találtam meg ezt, nagyon érdekes. Az első ilyen eset, amikor Ábrahám áldásával találkozunk, érdekességképpen felolvasom az 1Mózes 28,3–4-es verseket, itt Izsákot áldja meg az édesapja. Régen a fiúk, a gyermekek nem mentek el a szülői háztól apai áldás nélkül. Olvasom:

1Mózes 28,3–4.

3. A Mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy;

4. És adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak teveled egybe; hogy örökség szerint bírjad a földet, melyen jövevény voltál, melyet az Isten Ábrahámnak adott.

Az Újszövetségben pedig a Galata levélben találjuk meg, hogy az Ábrahám áldásai ránk is vonatkoznak. A Galata 3. fejezetében a 13-as, 14-es versek:

Galata 3,13–14.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ.

Ez Jézus volt, mert Ő a keresztfán függött.

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Mi pogányok voltunk, amíg be nem fogadtuk az Úr Jézust. Tehát az Ábrahám áldásai hozzánk tartoznak. Ne felejtsetek el, hogy Isten az áldás üzletágban tevékenykedik!

Az új szövetségben azt az áldást kaptuk, hogy bennünk lakik a Szent Szellem, így a szellemünkben már ott van minden áldás, gyógyulás és minden jó, amit Isten elkészített a számunkra. Ezek az áldások a Zsoltárok 23,6. szerint utánunk jönnek, és betérítenek bennünket, ránk ugranak ezek az áldások. Követnek bennünket, persze kell hozzá egy elfogadó hit, egy elfogadó készség. Ezt tudatosítanod kell az elmédben, és a testedet engedelmességre kell bírni. Például, itt a gyógyulásra gondolok, hogy tudatosítanunk kell magunkkal, hogy a gyógyulás bennünk van, hogy a megújított elménken keresztül, ez ki tudjon áradni és meg tudjon nyilvánulni.

Az 5Mózes 8,18. pedig azt írja, hogy Isten fenntartja a szövetséget, és megadja a kellő erőt ahhoz, hogy el tudjunk végezni bizonyos feladatokat, dolgokat, akár egy mesterségben, akár a munkahelyünkön, a szolgálatban, vagy bármilyen más területen. Ahogy megújítod az elmédet Isten Igéjével, elkezded látni azt, amit az újjászületéskor a szellemedben kaptál, és mindaz, ami ott van, kibontakozik, és a szellemedből átárad a testedbe, a megújított elméden keresztül, például, a gyógyulás is. Úgyhogy ne felejtsetek el, hogy az Ábrahám áldása a miénk! És Isten az áldás üzletágban munkálkodik. Ámen.

Köszönöm, hogy meghallgattatok! Isten kegyelme kísérje az utatokat!

Hováthné Éva:

Köszönjük szépen ezt a tanítást is, és mindig tanulunk valamit, kell ismernünk az Ószövetséget is, nem csak az Újszövetséget, mert nagyon fontos a számunkra, hogy az előképről is tanuljunk, mert az Ószövetség egy előképe az Újszövetségnek. Nagyon fontos erről tudni!

Én most megáldalak benneteket, ezt hozta az Úr. Úgyhogy rátok teszem a kezem, és megáldalak benneteket, a Jézus nevében. Ha szeretnél csatlakozni pásztor, akkor megkérlek téged is.

Meghívlak benneteket egy közös imára, hogy megerősítsük a hitünket az Úrban. Álljatok fel legyetek szívesek, és mondjátok utánam az imádságot! Azt mondja Isten Igéje, hogy szükség néktek újonnan születnetek, és ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. Ugye ezek Jézus szavai voltak. Ő mondja ezeket, és meg kell vallani a hitünket, hogy hiszünk Jézusban, hisszük, hogy Ő Isten Fia, meghalt és feltámadt, és ma is él. (Róma 10,9–10)

Mondjuk együtt ezt az imádságot:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Jézus, Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére örökre megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.

Köszönöm Neked drága Jézusom! Ámen.

Dicsőség az Úrnak!

A Lukács 11-ben, azt írja Isten Igéje, a 11-től olvasom fel az Igét:

Lukács 11,11–13.

11. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-é néki?

12. Avagy, ha tojást kér, vajon skorpiót ad-é néki?

Ugye tudjuk mindannyian, hogy a gyerekünknek nem adnánk rosszat. Tehát mi itt a földön szeretjük a gyerekeinket, és rosszat nem akarnánk nekik adni. Ugyanígy, képzeljétek el, hogy az Atya hogyan szeret bennünket, a mi szellemi Atyánk.

13. Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik Tőle kérik.

Tehát le van írva, feketén-fehéren az Írásban, hogy Istentől, az Atyától, kérnünk kell a Szent Szellemet, és Ő teljes szívvel, szeretettel, odaadja nekünk a Szent Szellemet, azért, hogy az a Szent Szellem elvezessen minket minden igazságra, és bizonyágtétel legyen az életünkben. Nagyon fontos az, hogy kérjük a Szent Szellemet! Ezért most megkérek benneteket, hogy álljatok fel, és a Szent Szellem keresztség imáját, imádkozzuk el!

Mondjátok utánam:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, ha kérem Tőled a Szent Szellemet, akkor Te odaadod nekem. Ezért most mennyei Atyám, a Te Igédnek megfelelően, megkérek Jézus nevében, töltsd be a szívem a Szent Szellemmel!

Köszönöm mennyei Atyám, betöltekeztem most a Szent Szellemeddel, teljes a szívem a Szent Szellemmel, ennek jeleként, nyelveken fogok szólni, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm szent Atyám, drága Jézusom, hogy a Szent Szellem mindörökké bennem és velem marad. Ámen. Ámen.

Köszönjük az Úrnak!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

